

DE
AVGVSTI
SCHOLA PALATINA
LITTERIS MORIBVSQVE DICATA

~~174~~
24

CVM AD
SOLEMNIA
GYMNASII ELBINGENSIS
AESTIVA

D. VI. SEPT. MDCCLIX
HORIS A IX. MATVT. IN ACROAT. MAXIMO
CELEBRANDA

MAGNIFICI ET AMPLISSIMI
VRBIS PROCERES

Tabl. do

5589

OMNESQVE
MVSARVM FAVTORES
AC PATRONI

EA QVA DECET REVERENTIA ET HVMANITATE

INVITARENTVR
NONNVLLA DISSERIT
IOANNES LANGIVS

RECT. P. P. ET BIBL.

ELBINGAE
TYPIS NOHRMANNIANIS.

caesarum duodecim vitas, a C. Suetonio, candidissimo vetustatis Romanae scriptore, relictas in scholis privatis ante aliquot tempus percurrentibus nobis, mirum quantum arridebant frequentia auctoris verba: *Augustus plurimorum liberos & educavit simul cum suis & instituit*; a) ac paulo post: *nepotes & litteras, & natave, aliaque rudimenta per se plerumque docuit, ac nihil aeque laboravit, quam ut imitarentur chirographum suum.* b) Quibus sub examen paululum vocatis, animum statim subit cogitatio, nihil rebus litterariis gloriosius, nihil aequius, digniusque esse nihil, quam in primo Romanorum Imperatore Schoiasticum, & in ipsius sede imperatoria scholam invenisse palatinam. Quo enim graviora illorum, quos DEVS ad gubernacula regnorum admovit, sunt impedimenta, quo minus, purpura & diademate fulgentes, litterarum ac litteratorum curam agere possint: eo majori artibus liberalibus cedit honori, si summi quoque Principes infra dignitatem suam minime esse statuunt, easdem non alere modo, sed omne etiam studium, omneque ingenium ad ipsarum culturam ac gloriam conferre.

Hinc ex eruditis multi, qui in historiarum cognitione plurimum valuerunt, praestantissima Imperatorum, Regum, Principumque in lucem posuerunt exempla, qui scientiarum laude incluti, rei non publicae magis quam litterariae curam gesserunt. Venerandus ille Goetzius Principes & Graece & Hebraice doctos in peculiari nobiscum communicavit libello: sicuti idem pariter ac Cel. Loelcherus eos ex Principibus sistunt, qui S. Scripturae studio adeo inclaruerunt, ut Theologorum & Concionatorum nomine ipsos ornare non dubitaverint. Taceo Principes in scientia Historica, Medica, Mathematica, ut & in Oratoria, Poesi

* 2

ac

a) in *Off. Caes. Aug. c. XLIIIX.*b) *l. c. c. LXIV.*

ac Musica versatissimos, quos laudatus modo Loescherus, Morhofius, Reyherus, Beckerus, Blumius, aliique in exercitationibus scriptisque suis lectu dignissimis collegerunt. ^{c)} Quibus facili negotio non ex vetustiori modo, sed recentiori potius Historia addi quoque possent Principes Philosophi ac Jurisperiti. Ast Suetonii verborum in praesentia memor, non dubito, Augustum, magnum illum orbis Romani Imperatorem, eodem jure, quo idem auctor ^{d)} Caligulam nominavit Cantorem, salutare Scholasticum, scholaeque palatinae auctorem ac moderatorem.

Augustum, Julii Caesaris ex testamento haereditem & primum monarchiae Romanae Dominum, non virtute modo sagata, sed & togata inclaruisse, atque eruditionis fama aequae ac justitiae administratione nominis Latini honorem auxisse, Suetonius, Vell. Paterculus, Tacitus, aliique in apicum posuerunt. ^{e)} His enim testibus ille studia liberalia a pueris cupide ac laboriosissime exercuit. Et dum in Latinis ac Graecis Apollodoro Pergameno praeceptore jam sene usus erat: Rhetoricis, Philosophicis, arteque Poëtica adeo delectatus fuit, ut & pacis & belli tempore in illis otium suum, suamque inveniret animi voluptatem. Quanquam hinc belli Mutinensis moles magna fuit: liberalium tamen studiorum cupidus, etiam medio illius ardore quotidie aliquid legit, scripsit, declamavit. Inde praestantes ingenii ipsius provenerunt foetus: liber hexametro versu elaboratus, Sicilia appellitatus; Tragoedia, Ajax dicta; epigrammata, balnei tempore fere elaborata, & quae sunt reliqua. Tanta itaque Augustus scientiarum dulcedine captus, tantaque & loquendi & scribendi facultate, qua Maecenatis stylum maxime imitabatur, praeditus, in aula etiam sedeque sua artes liberales coli, quin imò scholam, docentium & discipulorum conventum, aperiri voluit. Quo in ludo alios inter & Verrius Flaccus, celebris ille Grammaticus, paedagogi munere functus

c) conf. a Seelen Princeps Musicus in not. ad. §. 2. in Miscell. P. II. p. 349. 350.

d) in vita Calig. c. XLV.

e) vid. die Allgem. Welthistorie, P. XI & XII.

ctus est, quem Suetonius noster ^{f)} ab Augusto nepotibus suis praeceptorem electum, transisse scribit in palatium cum tota schola, verum ut ne quem amplius posthaec discipulum, invito sc. Imperatore, reciperet. Instituebantur ergo in eadem cum Augusti familia plurimorum civium liberi, in quibus etiam, ut ex Josephi verbis ^{g)} conjicere licet, Agrippas Aristobulo Herodis filio natus, fuisse creditur.

Magnam hinc Augustus quidem adeptus est laudem, quod scholam, artium & scientiarum officinam, in palatio suo instituerit; sed in majorem rapimur admirationem, legentes, ipsum Romanorum Imperatorem modo nominatum, Praeceptoris etiam spartam saepe obiisse. Quid enim illa Suetonii verba: *Augustus nepotes & litteras & natate*, vel si mavis, notare ^{h)} sc. litteras i. e. scribere, *aliaque rudimenta per se plerumque docuit &c.* aliud indicant, quam eum, non obstante dignitate imperatoria, vices Scholastici ac Ludimagistri saepe implevisse, & nepotes aliosque scholae palatinae cives litteras, artem scribendi, aliaque rudimenta docuisse, ⁱ⁾ ita ut non nudus saltem laborum scholasticorum testis & spectator existeret, sed illos insimul consilio, doctrina & institutione sua regeret, formaret, augetet. Et hunc Augusti ludum, in favorem studiorum liberalium institutum, scholam vocare palatinam, quid vetat.

Me quidem non fugit, scholas palatinas apud scriptores medii aevi varias denotare militum cohortes, ad palatii & Principum custodiam destinatas, quales hodiernum adhuc in Gallia cohortes sunt praetoriae, vulgo die königlichen Haus-Troupen. Nec ignotum est mihi, has singulas in orbem quendam per diversas

* 3

scho-

f) in libro de illustribus Grammaticis, c. XVII. p. m. 592.

g) quae L. XVIII. c. 8. in vernacula ita se habent: Kurz vor König Herodis Tod war Agrippa zu Rom, und kam durch stäte Beywohnung mit Druso, des Kayfers Syberii Sohn, in gute Kundschaft.

h) conf. Casaub. in comm. ad Oet. Aug. c. LXIV.

i) Hinc auctores der allgem. Weltgeschichte, P. XII. in not. F. ad §. 106. p. 202. ita scribunt: Seinen Enkeln brachte er selbst die Anfangsgründe der Gelehrsamkeit bey ic)

scholas excubuisse. ^{k)} Intèrim cuius quoque constare credo, omne illud, quod ad palatium Imperatorum Regumque refertur, nominari palatinum. ^{l)} Balneae hinc apud Ciceronem, ^{m)} & ludi apud Suetonium ⁿ⁾ dicuntur palatini, quia intra palatium inveniebantur Imperatoris. Et sicuti atriensis palatinus apud Suetonium ^{o)} ille est, qui atria, munditiam & ornamenta eorum in palatio curat: ita Horatius ^{p)} per

scripta, palatinus quaecumque recepit Apollo, ea indicat, quae in Bibliotheca, quam in Apollinis aede in palatio Augustus instituit, inveniebantur. His ex causis eum quoque in palatio locum, in quo & Augustus & ab ipso electi magistri artes docebant, studiaque liberalia, scholam vocare licet palatinam. Id quod nec ab aliorum Principum consuetudine, in aulis eorum recepta, alienum esse constat. Alexandro enim M. etiam in castris Principes Macedonum suos tradidere liberos, ut ex illis aliquando magnorum Praefectorum seminarium, imo Ducum incrementa & rudimenta caperet. ^{q)} Et quem latet, quae hodiernum adhuc in Principum aulis puerorum nobilium, vulgo *der Pagen* habeatur ratio, quo illi, in spem regni atque patriae educati, non virtute modo & fortitudine, sed consilio quoque Regis Principisque sui partes aliquando tueri possint, omnibus studiorum liberalium artibus exculci.

Adhaec Augustus in educandis suis, aliisque Romanorum liberis non doctrinae saltem, illustri puerorum cohorte dignae, sed disciplinae quoque curam adhiberi voluit: imo ipsemet hanc scholasticam cum domestica, eademque paterna quam studiosissime

k) vid. *Fresne Gloss. med. & inf. Latin. T. II. p. 737.*

l) conf. *Gesneri Thes. lingu. Lat. ad voc. Palatinus. T. III. 659.*

m) pro *Rosc. Amer. c. XIIX.*

n) in *Aug. c. LVI. add. not. Casaub.*

o) in *Calig. c. LVII.*

p) *epist. I. 3. 17.*

q) vid. *Curc. L. VIII. c. VI. §. 2 & c. L. V. c. I. §. 42 & c.*

137
me conjunxit. Pro ea enim, quae in Augusto fuit, prudentia, quam apprime ipse cognovit Imperator, a disciplinae administratione omnem posteritatis pendere fortunam, remque scholasticam tantum capere detrimenti, quantum illa negligitur. “Hinc delicta suorum duntaxat modica perpeffus, 1) illos, qui probris “contaminati erant, non verbis modo corripuit, sed relegavit “etiam. 2) Et ne absente se, vel dulcedine, vel licentia peccandi traherentur, Augustus “neque coenavit una, nisi ut in imo “lecto adfiderent: neque iter fecit, nisi ut vehiculo anteirent, “aut circa adequitarent. 3)

Quae inde scholae Augusti palatinae facies, quae gloria, quaeque commendatio! In hac Imperator tantum disciplinae, quantum doctrinae tribuit, & nepotes suos aliosque in illa non minus bene moratos & virtute praeditos, quam eruditos & doctrina polentes educari voluit. Non ergo paedantismum, non trivium sapit, sed imperatorium potius, regium & egregium est, ad Superiorum voluntatem cum studia tum mores suos componere, & in aequissima disciplinae custodia ac observantia certissima artium & studiorum liberalium quaerere subsidia, ornamenta, augmenta.

Id quod utinam juvenus scholastica, falsissimo saepe libertatis nomine lenocinans, saeculo hoc luxuriante probe pensitaret! Utinam disciplinae legem ac sapientiae jugum, ingratum quidem recens subeuntibus, jucundum vero adsuētis esse, crederet! Utinam publica in moderatum piae disciplinae usum deponeret odia, hancque non pro saevitia ac servitute, sed pro honestatis praesidiis, famae patrociniis & studiorum haberet adjumentis! Honos enim, qui legibus exhibetur etiam scholasticis, multum valet ad peccandi pudorem, & effrenatam, qua juvenilis aetas plerumque effertur, maximopere inhibet licentiam.

Merito

1) in *Suet.* c. LXV. 143

2) l. c. c. LXV.

3) l. c. c. LXIV.

Merito hinc aeternam Numinis altissimi praedicamus gratiam, faventis adhuc Gymnasii Elbingensis incolumnitati, & sanctae, cujus sedem esse voluit, doctrinae juxta ac disciplinae. Pro immenso enim in nos favore haec DEVS reddidit tempora, in quibus leges Seminarii Civitatis praelegi & classes Scholae nostrae more consueto lustrari solent. Faveat modo summus rerum humanarum Arbitrator anniversario huic ac solempni lustrationis muneri! Faveat juventuti scholasticae, quae sub PRAECLARISSIMI DOCTISSIMIQUE DN. IO. DAN. HOFFMANNI, GYM. CONRECT. AC PROF. PVBL. FIDELISSIMI auspiciis *de vi consuetudinis ac saeculi in republica litteraria sive von dem herrschenden Geschmack unter den Gelehrten* verba est factura! Faveat denique & mihi, brevem *de adiaphoris adiaphororum naturam nomenque exuentibus* oratiunculam actui huic praemissuro!

Vnum superest, quo ad festivitatis hujus celebrationem maxime opus esse videtur, videlicet, honorifica NVTRITORVM AC PATRONORVM praesentia, ut legum auctoritas confirmetur, & juventus non modo ad disciplinae praescriptum in recto vitae proposito se formare discat, sed intelligat etiam, quam care ipsis MAECENATIBVS sint leges, & quam sancte illas a Civibus Gymnasii haberi velint. Proinde VOS, ILLUSTRIS, MAGNIFICI, GENEROSI, AMPLISSIMI, CONSULTISSIMIQUE DN. DN. BVGGRABIE REGIE, PRAESES, PRAECONSVLES, CONSVLES, MAECENATES AC EVERGETAE OMNI OBSERVANTIAE CVLTV PROSEQVENDI: VOS etiam, CVIVSVIS ORDINIS, DIGNITATIS ET PROFESSIONIS MV SARVM FAVTORES LONGE AESTVMATISSIMI, omni, quo decet, studio, omnique officiositate rogamus & obtestamur, ut otiis nostris litterariis favere, & quod faveatis, craftina, DEO dante! luce praesentes declarare velit.

Haec tandem omnium votorum summa est, ut Gymnasium patrium, perpetua pietatis sedes, bonarum artium officina, & Reipublicae Ecclesiaeque commodissimum semper maneat, vigeat, floreatque Seminarium! P.P. Elbingae. D. V. Sept. MDCCLIX.

